

og hvor mange af de egentlige Andelsselskaber der vil blive ramt gennem Loven derved, at de betragtes som Aktieforetagender, afhænger ganske af, hvor strengt man vil gennemføre Lovens Bestemmelser. Jeg nævner som Eksempel, at et Mejeri i en By sælger Mælk til de fattige, som bor i Byen, direkte fra Mejeriet uden nogen Mellemand, der jo ogsaa skal have Fortjeneste ved de fattige. Jeg ser ikke rettere, end at en streng Gennemførelse af Loven vil føre med sig, at et saadant Andelsmejeri betragtes som et Aktieforetagende, men det kan selvfølgelig ikke være Meningen, og jeg er vis paa, at det heller ikke er den højtærede Ministers Mening. Jeg nævner kun dette ene Eksempel, men der vil sikkert kunne nævnes en Mængde Tvivlstilfælde, og jeg mener, at naar disse Tvivlstilfælde fremkommer, er det, fordi den højtærede Minister og Flertallet i det andet høje Ting fortrinsvis har lagt Vægten paa dette, at man ikke maatte handle udenfor Medlemmernes Kreds, hvis man vilde betragtes som et virkeligt Andelsselskab, og mindre har lagt Vægt paa Udbyttets Fordeling i Forhold til Medlemmernes Andel i Selskabets Omsætning. Hvis man, som et æret Mindretal i det andet høje Ting har foreslaaet, havde lagt Vægten paa dette sidste store Hovedprincip, som skiller Andelsforetagendet fra Aktieforetagendet, altsaa Grundlaget for Udbyttets Fordeling, saa vilde der ikke være fremkommet noget som helst Tvivlstilfælde, saa vilde det hele have været rent og klart.

Naar jeg har taget Ordet i Dag, har det været for med disse korte Bemærkninger at rette en indtrængende Anmodning til det Udvalg, som antagelig faar med Sagen at gøre, om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, saa at det eventuelt kan blive klart noget bedre, end det er sket i Lovforslaget. Jeg tror, som sagt, at det vil kunne ske, hvis man fortrinsvis lagde Vægten paa det sidste af de nævnte Momenter, som er bestemmende for Forskellen mellem Aktieselskaber og Andelsforetagender; saa er det klart, hvad der er Andelsforetagende og hvad ikke, og der bliver intet Tvivlstilfælde.

Handelsministeren (Hage): Til de ærede Medlemmer, der har udtalt deres Tilslutning til Lovforslaget og anbefalet at føre det igennem uden en alt for omstændelig og langvarig Behandling, bringer jeg min bedste Tak. Det ærede Medlem

fra Nyborg (Birch) udtalte sine venlige Følelser for Lovforslaget, men jeg er bange for, at hans Kærlighed til det vil komme til at kvæle det. Jeg finder Grund til at betone, at jeg har ikke ved nogen Udtalelse, som jeg har fremført, hverken i det andet Ting eller her givet nogen Anledning til at mene, at jeg skulde tro, at Gennemførelsen af en Aktielov vilde kunne forhindre Svindel, hindre vildledende eller endog bedrageriske Handlinger ved Aktieselskabers Stiftelse og ved deres Ledelse og Drift, kort sagt, at man gennem Lovgivning skulde være i Stand til at beskytte Publikum mod selv meget vidtgaende Misbrug. Det er ikke ud fra det Synspunkt, jeg ønsker en Aktielov gennemført; hvis jeg troede, at det var en Aktielovs Opgave at naa et saadant Maal, vilde jeg ikke have paataget mig at fremsætte et Lovforslag derom. Opgaven er, at Folk, der selv vil bruge deres Øjne og Forstand, saa vidt muligt kan blive sikret Adgang til at blive bekendt med de faktiske Forhold, som er af Betydning for Bedømmelsen af Selskabets Stiftelse og Ledelse. Derfor mener jeg, at Loven kan gøre nogen Nytte, men jeg overdriver paa ingen Maade den Virkning, man maa tillægge den. Det, der derimod for mig med Hensyn til Lovforslagets Behandling nu er Hovedsagen, er den Betragtning, at hverken Rigsdagen eller Regeringen er tjent med, at en Sag er Genstand for Behandling saa længe, at man bliver alt for ked af den. Aktielovforslag har nu ligget for lige siden 1910, og man har fra alle Sider haft Lejlighed nok til at beskæftige sig dermed og gennemtygge alle Enkeltheder. Jeg kan ikke se rettere, end at Stoffet er saa gennembehandlet, at det nu er Tid at gøre en Ende derpaa.

De Bemærkninger, det ærede Medlem fremførte vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget, synes at bekræfte denne min Opfattelse, thi saa at sige alle de smaa kritiske Indvendinger, det ærede Medlem fremførte, er af den Slags, som let lader sig klare gennem en Udvalgsbehandling, ved den Samtale, som der kan finde Sted. Derimod er det vanskeligt ved en Behandling her i Tinget at gaa i Detailler med Hensyn til alle slige Smaating, som ikke er af synderlig Interesse for de fleste Medlemmer, og som, for at man skal kunne følge med, hvad det drejer sig om, kræver, at man gennemgaar Lovforslaget Linie for Linie og endogsaa, at man har Materialet fra alle Sagens tidligere Stadier ved Haanden. Det vilde derfor neppe